

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Г.О., 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г.О., IX СЪСТАВ, в публично заседание на
двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христо П. Попов

при участието на секретаря Цветомира В. Николова
като разгледа докладваното от Христо П. Попов Административно
наказателно дело № 20244120200063 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Т. Д. Н., ЕГН *****, в качеството си на
законен представител на „Геатранс“ ООД, ЕИК *****, с адрес: гр. С., район
, бул. „*“ № 50 обжалва чрез своя защитник адв. М. П. от САК, със
съдебен адрес: гр. С., бул. „****“ № 13, ет. 3, електронен фиш серия К №
4626549, издаден от ОД на МВР - В.Т., с който на основание чл. 189, ал. 4, във
вр. с чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание -
глоба в размер на 400,00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от
същия закон. Адв. П. възразява, че електронния фиш е издаден на 15.04.2020
г., а е съобщено за него по електронен път на Н. на 16.01.2024 г. Счита също,
че електронният фиш е издаден при наличие на съществени процесуални
нарушения. В него липсвала дата на издаване и описанието на установеното
деяние било непълно – не ставало ясно мястото, на което е било поставено
техническото средство, с което е измерена скоростта, нито къде е бил
поставен твърденият в електронния фиш пътен знак В-26, с който е било
въведено ограничение на скоростта от 60 км/ч. Оспорва Т. Н. да е
управлявала МПС със скорост, надвишаваща максимално позволеното на
посочения в електронния фиш участък от пътя. В допълнение адв. П. посочва,

че мобилното техническо средство TFR1-M 604, с което е заснето твърдяното нарушение, не е индивидуализирано във фиша, не е ясно дали е било технически годно към момента на заснемането и дали е било от одобрен тип. Моли съда да отмени електронния фиш като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител. Чрез своя защитник депозира писмена защита, в която излага допълнителни съображения за незаконосъобразност на издадения електронен фиш. Твърди, че същият не е издаден на собственика на процесното МПС, а съгласно чл. 189, ал. 5 от ЗДвП собственикът е този, който следва да посочи лице, което ползва превозното средство. Според адв. П. не можело разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП да бъде тълкувана разширително, като бъде дадена възможност на собственика да посочва самостоятелно ползвателя на превозното средство. Излага подробни доводи в тази връзка. Също така не били налице доказателства, че към момента на твърдяното нарушение, ползвател е бил именно „Геатранс“ ООД, ЕИК *****, поради което не е установен надлежно нарушителя. Претендира разноски.

ОТВЕТНИКЪТ по жалбата ОД на МВР – В.Т., не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема отношение по жалбата.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – Районна прокуратура – В.Т., ТО – Г.О. също не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.04.2020 г. в 16,39 часа, в обл. В.Т., на път I-4, км. 161.900, кръстовище с. Б. – с. К., в посока от гр. В. за гр. С. при ограничение на скоростта 60 км/ч, въведено с пътен знак В-26, с автоматизирано техническо средство АТСС „TFR1-M“, била засечена скорост на движение от 104 км/ч на МПС на товарен автомобил „Форд Транзит Конект“ с рег. № *** (след приспаднат толеранс). Констатирано е превишение на скоростта от 44 км/ч.

След справка за собствеността на МПС, от ОД на МВР – В.Т. е издаден електронен фиш серия К № 4626549, в който се установява извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП, за което и на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП, на законния представител на регистрирания ползвател „Геатранс“ ООД – Т. Д. Н., ЕГН *****, е

наложена глоба в размер на 400,00 лева.

Съгласно справката „преглед на фиш“ (лист 8 и лист 48) електронния фиш е връчен на жалбоподателя на 16.01.2024 г. Към материалите на делото служебно е изискана справка относно дата и статус на връчване на електронен фиш серия К № 4626549. В отговор е изпратена и приложена по делото копие на обратна разписка от пощенски оператор. Видно от същата, електронния фиш е изпратен за връчване с обратна разписка на 03.04.2021 г., но същата е била непотърсена. На 26.01.2024 г. в ОД на МВР – В.Т. е входирана жалбата на Т. Н. М. срещу ЕФ за налагане на глоба, серия К № 4626549.

По делото е приобщен като доказателство клип № 13694, TFR1-M № 604. В снимката е посочена датата на записа – 15.04.2020 г. и часа – 16:39:03. Отражена е скоростта на заснетия лек автомобил с рег. № *** – 107 км/ч. Посочено е, че ограничението на скоростта е 60 км/ч.

От извлечението на регистъра на МПС, воден при ОД на МВР – В.Т. (лист 10) е видно, че товарен автомобил марка „Форд Транзит Конект“, с рег. № *** е собственост на дружеството „Интерлийз“ ЕАД. Като ползвател е регистрирано дружеството „Геатранс“ ООД. При справка в Търговски регистър, общодостъпна в интернет страницата на Единния портал за заявяване на електронни административни услуги на Агенция по вписванията се установява, че един от законните представители на това дружество ползвател на процесното МПС е именно жалбоподателят Т. Д. Н..

От Протокол от проверка № 1-7-20/18.02.2020 г. се установява, че е била извършена проверката на мобилна система за видеоконтрол на скоростта TFR 1 – М, идент. № 604/12. Провереното средство за измерване съответства на одобрения тип. Грешките не превишават максимално допустимите грешки за типа средство за измерване. От този протокол може да се направи извод, че към датата на констатираното нарушение мобилна система за контрол на скоростта на МПС е била технически изправна и годна за измерване.

Към материалите на делото е приложено и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835. Мобилната система е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. Удостоверението е издадено на 24.03.2010 г. и е със срок на валидност до 24.02.2020 г. Към преписката е налично писмо с рег. № 3286p-12416/12.03.2020 г. от зам.-директора на Главна дирекция „Национална

полиция“, в което ст. комисар Тодор Гребенаров сочи, че съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията когато срока на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип.

Към материалите на делото, е приложен и протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система (лист 16). Изрично е посочено, че се касае за АТСС вид TFR 1 – М № 604. Мястото на извършения контрол е гр. Л., път I-4 км 161+900, кръстовище с. К. – с. Б.. Дата на използване: 15.04.2020 г. Посоката на движение на контролираните МПС е от гр. В. за гр. С.. Уточнено е, че се касае за 1к – т.е. за първокласен път. В контролирания пътен участък има ограничение на скоростта на движение на МПС от 60 км/ч, въведено с пътен знак. Режимът на измерване е стационарен, а посоката на действие на АТСС е приближаващ (приближаващо се МПС).

Като начало на работа на TFR 1 – М № 604 е посочено 16,03 часа с № на първото статично изображение - 13689. Като край на работата е посочен 17,00 ч. с № на последното статично изображение – 13694, което и статичното изображение, тоест снимката към ЕФ серия К № 4626549, на която е видно, че е заснето МПС с рег. № *** (регистрационния номер е видим на снимката).

Служебно изискана и приложена към доказателствения материал по делото е и схемата на хоризонталната маркировка и вертикална сигнализация на път I-4 от км 161+000 до км 163+000.

Изложената по-горе фактическа обстановка съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност приетите писмени доказателства, подробно описани в протокола за проведеното съдебно заседание.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез наказващия орган в законния 14-дневен срок от лице, което има право да обжалва електронния фиш, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Противно на възраженията на жалбоподателя съдът намира, че ЕФ, серия К № 4626549 е издаден по одобрения образец и съдържа в себе си законоустановените реквизити предвидени в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП – данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните

работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, както и срока, сметката и начините за доброволното ☐ плащане. Съгласно чл. 189, ал. 15 от същия закон – „изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.

Досежно мястото на извършване на нарушението: в електронния фиш е отразено, че същото е извършено в област В.Т., на път I-4, км. 161.900, кръстовище с. Б. – с. К.. Това описание отговаря на посоченото в приложения снимков материал, където са посочени и GPS – координати.

От приложените по делото писмени доказателства е видно, че използваното АТТС представлява одобрен тип средство за измерване, вписано под номер 4835 в държавния регистър на одобрените типове средства за измерване. Мобилната система за видеоконтрол е преминала проверка на техническата изправност на 18.02.2020 г. и съответства на одобрения тип.

При установяване на нарушението са спазени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В материалите по административнонаказателната преписка е приложен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система по образец съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з532/12.05.2015 г. В него са посочени точното място на контрол, времето на осъществяване на контрола, посоката на движение на контролираните моторни превозни средства, ограничението на скоростта, режима на измерване – стационарен, посоката на задействане на АТСС – приближаващи, посочени са номерата на първото и последното статично изображение/видеозапис, както и е посочено конкретно използваното АТТС.

Спазен е давностния срок визиран в чл. 34 от ЗАНН. Същият урежда хипотези, при които административнонаказателно производство въобще не се образува или образуването се прекратява, когато нарушителят е починал,

изпаднал в постоянно разстройство на съзнанието и когато това е предвидено в закон или указ, които случаи стоят извън процесния.

Нормата на чл. 82 от ЗАНН урежда давността за изпълнение на наложеното наказание. Тази давност започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието, т.е. от влизане в сила на електронния фиш. Действително процесният електронен фиш е издаден на 20.04.2020 г., а връчването е извършено едва на 16.01.2024 г. по електронен път. След като ЕФ не е бил връчен по реда, уреден в ЗАНН, то той не е влязъл в сила и сроковете по чл. 82 от ЗАНН в настоящия случай са неприложими.

В ЗАНН липсва норма, уреждаща абсолютната давност за наказателно преследване, но по силата на чл. 11 от ЗАНН, са приложими разпоредбите на НК.

Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години (наложеното наказание е глоба). Съгласно чл. 81, ал. 2 от НК давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. Безспорно опитът да се връчи издадения електронен фиш може да се приеме за действие по преследването. Такова действие прекъсва давността и след извършването му започва да тече нов давностен срок от три години. Обратната разписка, с която до жалбоподателят е изпратен за връчване ЕФ серия К № 4626549, е върната като непотърсена с дата на пощенското клеймо – 23.04.2021 г. и от този момент е започнал да тече новият давностен срок, който ще изтече на 23.04.2024 г.

Следва да се отбележи, че към настоящият момент не е изтекъл и срокът по чл. 81, ал. 3 от НК, който започва да тече от момента на извършване на деянието/нарушението и който надвишава с една втора срока по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. В конкретния случай нарушението е довършено на датата, на която е извършено – 15.04.2020 г., **ЕФ е връчен на 16.01.2024 г.** След тази дата започва да тече нова 3 г. давност, която обаче е ограничена от така наречената абсолютна давност визирана в чл. 81, ал. 3 от НК, която е със срок на 4 г. и 6 м. в разглеждания от нас случай, като нейното начало е констатираното нарушение. Следователно тя ще изтече на 15.10.2024г., след

което ще настъпи давност за наказателното преследване на описаното в ЕФ административно нарушение.

Досежно останалите доводи на жалбоподателя, че дружеството не е собственик на процесното МПС: с разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП е установена оборимата презумпция, че при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител **или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.** Действително от справката за регистрация на МПС е видно, че собственик на процесния автомобил е дружеството „Интерлийз“ ЕАД, ЕИК ***. В настоящият случай законният представител на „Интерлийз“ ЕАД е декларирал в КАТ предоставянето на правото на ползването на т.а. „Форд Транзит Конект“ на „Геатранс“ ООД, което е отразено в информационната система на полицията и дружеството на жалбоподателя е вписано като ползвател на автомобила.

При справка в Търговския регистър се установява, че дружеството „Геатранс“ ООД се представлява от управителите Т. Д. Н. и Антони Ангелов Николов заедно и поотделно, т.е. е без значение кой от управителите е избран за адресат на административната санкция – в настоящия случай това е Т. Д. Н.. От момента, в който процесният електронен фиш ѝ е бил връчен, тежестта за доказването на друг нарушител се носи именно от нея в едно производство по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. В случая това не е сторено от Н. в нито един момент от административнонаказателното производство. Ето защо съдът приема, че наказващият орган правилно е ангажирал нейната административнонаказателна отговорност като законен представител именно на дружеството ползвател на МПС.

Съдът намира, че електронният фиш е законосъобразен и по същество. Доказателства, които да опровергават факта на извършеното нарушение, не бяха събрани в настоящото производство. От служебно изисканата и приета като доказателство по делото схема на хоризонталната маркировка и вертикална сигнализация на път I-4 от км 161+000 до км 163+000 е видно, че пътен знак В-26 е разположен в посока на движение към гр. С. на км 162+160 и важи до следващото кръстовище (чл. 50, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗДвП). В настоящия случай това е кръстовището с. К. – с. Б., намиращо се

на км 161+883. Мястото на извършване на нарушението – км 161+900 попада в зоната на действие на този пътен знак и там ограничението на скоростта е 60 км/ч. Засечената скорост на движение на товарен автомобил марка „Форд Транзит Конект“, с рег. № *** е 104 км/ч, което е превишение на разрешената скорост от 44 км/ч (след приспаднат толеранс). Регистрационния номер на автомобила е ясно видим на приложената към електронния фиш снимка, представляваща годно доказателствено средство по смисъла на чл.189, ал.15 от ЗДвП.

Нарушението по чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП е обявено от закона за наказуемо. За извършването му законодателят е предвидил санкция глоба, чийто размер е определен в чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП – за превишаване от 41 до 50 км/ч: глоба от 400,00 лв., каквото административно наказание е наложено на Н. в качеството ѝ на законен представител на „Геатранс“ ООД – дружеството, което е регистриран ползвател на процесното МПС към датата на нарушението.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав следва да потвърди обжалваният електронен фиш като законосъобразен.

При този изход на делото и съгласно разпоредбата на [чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН](#) право на обезщетение за разноските, направени в съдебното производство пред районния съд има наказващият орган. Такава претенция за присъждане на разноски не е направена от него, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия К № 4626549 на ОД на МВР – В.Т., с който на Т. Д. Н., ЕГН *****, в качеството ѝ на законен представител на „Геатранс“ ООД, ЕИК *****, с адрес: гр. С., район ***, бул. „****“ № 50, за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 400,00 лв. (четиристотин лева), **КАТО ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.**

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – В.Т. в

14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Г.О.: _____